

ЛИТОВСКИЙ ВѢСТНИКЪ.

ОФИЦИАЛЬНАЯ

ГАЗЕТА.

№

59.



KURIER LITIEWSKI.

GAZETA URZĘDOWA.

Вильна. Пятница. 28-го Июля. — 1839 — Wilno. Piątek. 28-go Lipca.

ВНУТРЕННЯЯ ИЗВѢСТІЯ.

Вильна.

По полученіи Высочайшаго Манифеста, о бракосочетаніи Ихъ Императорскихъ Высочествъ Великой Княжны Маріи Николаевны съ Герцогомъ Максимилианомъ Лейхтенбергскимъ, торжествованіе этого радостнаго для всѣхъ подданныхъ событія, сопровождаемо было здѣсь празднествами, въ продолженіи четырехъ дней.

Въ Воскресенье, 16 числа сего Июля, послѣ парада на Дворцовой площади отъ войскъ, расположенныхъ въ городѣ, совершена въ Православной Церкви Свато-Духова Монастыря Божественная Литургія, и воспѣто благодарственное Господу Богу молебствіе, за здравіе и благоденствіе Ихъ Императорскихъ Величествъ, Ихъ Императорскихъ Высочествъ Высокобракосочетавшихся и всего Августѣйшаго Дома.

Въ то же время совершенно торжественное молебствіе и во всѣхъ церквахъ прочихъ исповѣданій.

По окончаніи молебствія, Его Сіятельство Господинъ Виленскій Военный Губернаторъ, Гродненскій, Мянскій и Бѣлостокскій Генераль-Губернаторъ, принималъ поздравленіе отъ Военныхъ и Гражданскихъ Чиновниковъ, Духовенства, Дворянства и Городскаго Общества.

Въ 3 часа по полудни, Гг. Генералы, все Высшіе Военные и Гражданскіе Чиновники, Почетнѣйшее Духовенство и Дворянство, приглашены были Его Сіятельствомъ Г. Генераль-Губернаторомъ къ обѣду, за которымъ были провозглашены тосты, за здравіе Государя Императора, Государыни Императрицы и Высокой Новобрачной четы.

Вечеромъ блистательная иллюминація всего города окончила торжество этого дня.

Въ Понедѣльникъ, 17-го числа, данъ подь, качелями народный праздникъ, на которомъ приготовлено было угощеніе Градскимъ Обществомъ, и многочисленныя толпы гуляющихъ, при звукахъ двухъ хоровъ полковой музыки, ликовали до поздней ночи.

Въ Среда, отъ Виленскаго Дворянства сожжены богатый фейерверкъ. Овъ окончился великолѣпнымъ букетомъ, поднявшихся ракетъ, изъ-за котораго, при звукахъ музыки, игравшей народный гимнъ: „Боже Царя храни“, возсіала горячій щитъ съ блистав-

WIAOMOŚCI KRAJOWE.

WILNO.

Po otrzymaniu Najwyższego Manifestu, o zaślubieniu Ich Cesarzkich Wysokości, Wielkiej Księżny Maryi Nikołajewny z Xiążęciem Maksymilianem Leuchtenbergskim, uroczysty obchod tego, dla wszystkich poddanych, radośnego wypadku, połączony tu był z uroczystościami, przez cztery dni trwającymi.

W niedzielę, dnia 16-go teraźniejszego Lipca, po odbytej paradzie na placu pałacowym wojsk, rozłożonych w mieście, odprawiona była w Prawowiernej Cerkwi Świętego-Ducha Liturgia Bozka, i śpiewane dziękczynne Panu Bogu modły, za zdrowie i dni szczęśliwe Najjaśniejszych Cesarstwa Ich Mość, Ich Cesarzkich Wysokości Nowo-Zaślubionych i całego Najjaśniejszego Domu.

W tymże czasie odprawione było nabożeństwo uroczyste także we wszystkich świątyniach innych wyznań.

Po skończonem nabożeństwie, Jaśnie Oświecony Pan Wilenski Wojenny Gubernator, Grodzieński, Miński i Białostocki Jenerał-Gubernator, przyjmował powinszowania Urzędników Wojskowych i Cywilnych, Duchowieństwa, Dworzanstwa i Obywateli miasta.

O godzinie trzeciej z południa, PP. Jenerałowie, wszyscy Wyżsi Wojskowi i Cywilni Urzędnicy, znakomitsze Duchowieństwo i Dworzanstwo, zaproszeni byli przez Jaśnie Oświeconego Pana Jenerał-Gubernatora na obiad, podczasktorego spełnione zostały toasty zdrowia Najjaśniejszego Cesarza Jego Mości, Najjaśniejszej Cesarzowej Jej Mości, i Wysokiej Nowo-Zaślubionej Pary.

Wieczorem świetna illuminacya całego miasta zakończyła obchód dnia tego.

W poniedziałek, dnia 17-go, dana była pod kaczylami uczta dla ludu, w imieniu miasta; liczne gromady używających zabawy, przy odgłosie dwóch chorów muzyki wojskowej, z radością przebyły do późnej nocy.

We Srrodę, od Dworzanstwa Gubernii Wileńskiej, spalony był okazały fajerwerk, który się zakończył spaniałym bukietem wypuszczonych rakiet, zpoza którego, przy odgłosie muzyki, grającej hymn narodowy: „Boże Króla zachowaj!“ zajaśniała gorejąca tarcza ze świetną w

шимъ въ бриллантовыхъ огняхъ вензельнымъ изображеніемъ Ихъ Императорскихъ Высочествъ Высокобракосочетавшихся.

Въ Четвергъ вечеромъ, празднества закончены были давнымъ отъ Его Сіятельства Г. Генералъ-Губернатора гуляньемъ въ Антокольскомъ саду. Трудно представить что набудъ прекраснѣе, очаровательнѣе этого вечера! Блистательное, величественное освѣщеніе, длинныхъ аллей, пересѣкающихъ садъ воетѣхъ на-правленіяхъ, не умолкаемое журчаніе фонтановъ, хоры раздававшейся въ разныхъ мѣстахъ музыки, пестрящія многочисленныя группы гуляющихъ, все это, соединяясь съ радостнымъ предметомъ празднованія, производило впечатлѣнія самыя пріятныя и незабвенныя. — Въ одной изъ аллей, на открытомъ воздухѣ, подъ склономъ пышныхъ деревьевъ, возведенъ былъ роскошный театръ, отделанный съ изящнымъ вкусомъ и красотою. Разыгранная Опера исполнена была съ искусствомъ и полнымъ успѣхомъ. По окончаніи ея открылся надъ митологическимъ изображеніемъ пылающаго жертвенника Гименея блестящій Шифръ Ихъ Императорскихъ Высочествъ Высокобракосочетавшихся; вся сцена и обѣ стороны алей освѣтились разноцвѣтными огнями, и во всѣхъ концахъ сада раздались драгоценныя сердцу Русскому звуки того же народного гимна, которые довершили торжественную прелесть этого праздника.

При всѣхъ сихъ празднествахъ, Дворянство Виленской Губерніи, желая выразить чувства живѣйшаго участія своего къ столь радостному въ Августѣмъ Семействѣ событію и соединить воспоминаніе о немъ съ благотвореніемъ, предположило чрезъ находившихся въ Вильнѣ Гг. Уѣздныхъ Предводителей, сдѣлать добровольное пожертвованіе, на приданое для одной бѣднѣйшей благородной дѣвицы въ каждомъ изъ одиннадцати Уѣздовъ Виленской Губерніи.

Этою прекрасною мыслию благотворенія, какъ получены свѣдѣнія, занято и Дворянство Минской и Гродненской Губерніи, а также Бѣлостокской Области, которое равнымъ образомъ предположило пожертвовать сумму на приданое бѣднѣйшимъ благороднымъ дѣвицамъ.

Санктпетербургъ, 20-го Іюля.

Въ прошедшій Вторникъ, 11-го Іюля, по случаю тезоименитства Ея Императорскаго Высочества Государыни Великой Княжны Ольги Николаевны, отправлена была въ Петергофскомъ Дворцѣ божественная литургія, въ присутствіи Ихъ Величествъ: Государя Императора и Государыни Императрицы, Ихъ Императорскихъ Высочествъ, Государей: Наслѣдника Цесаревича Великаго Кнзя Александра Николаевича, Великихъ Князей: Константина Николаевича, Михаила Павловича; Государынь Великихъ Княгинь: Елены Павловны, Маріи Николаевны, Великихъ Княжъ: Ольги Николаевны и Александры Николаевны, Герцога Лейхтенбергскаго, Эрцъ-Герцога Австрійскаго Альберта, Его Святлости Принца Петра Ольденбургскаго и Супруги его. При семъ находились также Члены Государственного Совѣта, Министры, Сенаторы, придворныя и знатныя обою пола особы, Генералы, Штабъ и Оберъ-Офицеры Гвардіи, Арміи и Флота.

Вечеромъ былъ публичный маскарадъ и иллюминація. (Спб. В.)

Высочайшій Манифестъ.

БОЖІЕЮ МИЛОСТІЮ
МЫ НИКОЛАЙ ПЕРВЫЙ,
ИМПЕРАТОРЪ И САМОДЕРЖЕЦЪ
ВСЕРОССИЙСКИЙ, ЦАРЬ ПОЛЬСКИЙ,
и проч., и проч., и проч.
Облегченіе возмъ и каждому средству къ поща-

brylantowych ogniach Cyfrą, ukazującą Imiona Ich Cesarzkich Wysokości Nowo-Zasłużonych.

We Czwartek wieczorem, obchody uroczyste zamknięte zostały sprawioną przez Jaśnie Oświeconego Pana Jenerał-Gubernatora zabawą, w ogrodzie Antokolskim. Trudno jest wyobrazić co piękniejszego, czarowniejszego, nad ten wieczór! Świetna, spaniała illuminacja długich allei, w różnych kierunkach o gród przerywających, nieustające brzęczenie bijących fontan, odgłosy grającej w różnych miejscach muzyki, miganie się różno-barwnych gromad używających przechadzki; wszystko to, jednocząc się z radośnym przedmiotem obchodu, sprawiało wrażenia najprzyjemniejsze i wiekopomne. — W jednej z allei, pod otwartym niebem, pod osłoną przepysznych drzew, wzniesiony był piękny teatr, z wybornym gustem i kształtnością. Dana opera, wystawiona była ze smakiem i zupełną dokładnością. Po jej zakończeniu ukazała się, nad mityologicznym wyobrażeniem palącej się na ołtarzu ofiary Hymena, jaśniejąca Cyfra Imion Ich Cesarzkich Wysokości Nowo-Zasłużonych; cała scena i obiedwie strony allei oświeciły się różno-barwnymi ogniami, a na wszystkie strony ogrodu rozległy się drogie sercu Ruskiemu odgłosy tegoż narodowego hymnu, które dozupełniły uroczystą świetność tego obchodu.

We wszystkich tych uroczystościach, Dworzanstwo Gubernii Wileńskiej, pragnąc okazać uczucia najżywszego uczestnictwa swojego ku tak radośnej w Najjaśniejszej Familii okoliczności i połączyć pamięć jej z dobroczynnością, zamierzyło, przez obecnych w Wilnie PP. Marszałków Powiatowych, uczynić dobrowolną ofiarę na posag dla jednej ubogiej szlachetnej pani, w każdym z jedenastu Powiatów Gubernii Wileńskiej.

Ta prześliczna myśl dobroczynności, podług wiadomości otrzymanych, zajęło oraz Dworzanstwo Gubernii Mińskiej, Grodzieńskiej i Obwodu Białostockiego, również zamierzających, ofiarować sumę na posag dla ubogich szlachetnych panien.

Sanct-Petersburg, 20-go Lipca.

Przeszłego wtorku, d. 11 Lipca, z okoliczności Wysokich Imion Ich Cesarzkich Wysokości Pani Wielkiej Xiężniczki Ołgi Nikołajewny, odprawiona była w Pałacu Peterhoffskim Liturgia Bożka, w obecności Najjaśniejszych Państwa: Cesarza Jego Mości i Cesarzowej Jej Mości, Ich Cesarzkich Wysokości, Panów: Następcy Cesarzewicza, Wielkiego Xięcia Alexandra Nikołajewicza, Wielkich Xiążąt: Konstantego Nikołajewicza, Michała Pawłowicza, Pań Wielkich Xiężn: Heleny Pawłowny, Maryi Nikołajewny i Wielkich Xiężniczek: Ołgi Nikołajewny i Alexandry Nikołajewny, Xięcia Leuchtenbergskiego, Arcy-Xięcia Austriackiego Alberta, Jaśnie Oświeconego Xięcia Piotra Oldenburskiego i Małżonki jego. Przytém znajdowali się także Członkowie Rady Państwa, Ministrowie, Senatorowie, Osoby Dworu i znakomitsze pći obojej, Jenerałowie, Sztabs-i Ober-Oficerowie Gwardyi, Armii i Floty.

Wieczorem była publiczna maskarada i illuminacja. (G.S.P.)

Najwyższy Manifest.

Z BOŻEJ ŁASKI
M Y N I K O Ł A J P I E R W S Z Y,
CESARZ I SAMOWŁADZCA
WSZECH-ROSSYJ, KRÓL POLSKI.
i t. d. i t. d. i t. d.

Ułatwienie wszystkim i każdemu środków do po-

вѣю отечественныхъ законовъ, поставляя предметомъ Нашихъ особенныхъ попеченій, Мы, въ самомъ началѣ царствованія Нашего, повелѣли собрать и издать въ полномъ составѣ всѣ законы, въ разное время изданные, и потомъ составить изъ нихъ систематическій Сводъ однихъ только дѣйствующихъ законовъ.

Трудъ сей по гражданскому вѣдомству конченъ въ 1832 году; для полноты онаго оставалось еще издать Сводъ постановленій, дѣйствующихъ по военному вѣдомству и по нѣкоторымъ другимъ поименованнымъ въ Манифестѣ Нашемъ 31-го Января 1833 года.

Изъ числа ихъ совершенно нынѣ Сводъ Законовъ Военныхъ. Всѣ узаконенія, изданныя по военной части, начиная отъ Воинскаго Устава блаженныхъ памяти Императора Петра Великаго, то есть съ 1716 года, по 1-е Мая 1838 года разсмотрѣны и разобраны со всею строгостію; изъ нихъ всѣ постановленія, не дѣйствующія и отмѣненныя силою послѣдующихъ узаконеній, исключены вовсе; законы же дѣйствующіе сведены въ одинъ составъ, и распределены по предметамъ ихъ, въ строгомъ систематическомъ порядкѣ.

Препровождая Сводъ Военныхъ Постановленій въ Правительствующій Сенатъ, повелѣваемъ:

1) Своду Военныхъ Постановленій воспріять законную силу и дѣйствіе съ 1-го Января 1840 года.

2) Законная сила Свода должна состоять тогда въ приложеніи и приведеніи статей онаго въ дѣлахъ, и на семъ основаніи во всѣхъ тѣхъ случаяхъ, гдѣ прилагаются и приводятся законы и гдѣ или составляются изъ нихъ выписки, или же указывается только ихъ содержаніе, вмѣсто того прилагать, приводить и дѣлать указанія или ссылки на статьи Свода, дѣлу приличныя. Сообразно сему, Комиссіи Военнаго Суда и всѣмъ вообще военно-суднымъ инстанціямъ, въ приложеніи Военно-уголовныхъ законовъ, съ 1-го Января 1840 года, руководствоваться только Сводомъ, и затѣмъ всѣ прочія постановленія считать отмѣненными.

3) При употребленіи Свода Военныхъ Постановленій слѣдовать въ точности правиламъ, предписаннымъ для употребленія Свода Гражданскихъ Законовъ, и помѣщеннымъ въ Продолженіи сего послѣдняго Свода, т. I ст. 346.

4) Всѣ постановленія по военному вѣдомству, изданныя послѣ 1-го Мая 1838 года, и тѣ, кои будутъ впредь издаваемы, собирать и ежегодно издавать въ видѣ продолженій Свода, по примѣру продолженій Гражданскаго Свода, и на точномъ основаніи особыхъ повелѣній Нашихъ, данныхъ по сему предмету Военному Министру. Постановленія сіи, доколѣ не войдутъ въ продолженіе Свода, приводить по числамъ ихъ и означеніямъ непосредственно.

5) Какъ Сводъ Военныхъ Постановленій ничего не измѣняетъ въ силѣ и дѣйствиіи оныхъ, но приводитъ ихъ только въ единообразіе и порядокъ; то, въ случаѣ неясности самаго закона въ существѣ его, такъ и въ случаѣ недостатка или неполноты онаго, порядокъ поясненія и дополненія остается тотъ же, какой существовалъ доннынѣ.

Правительствующій Сенатъ не оставить учинить въ исполненіе сего всѣ нужныя распоряженія. Данъ въ Петергофѣ, въ 25-й день Іюня, въ лѣто отъ Рождества Христова 1839, Царствованія же Нашего въ четыре-надесятые.

На подлинномъ собственною Его Императорскаго Величества рукою подписано:

НИКОЛАЙ.

Высочайшій Манифестъ.

БОЖІЕЮ МИЛОСТІЮ.

МЫ НИКОЛАЙ ПЕРВЫЙ,
ИМПЕРАТОРЪ И САМОДЕРЖЕЦЪ

Всероссійскій,

и проч., и проч., и проч.,

Обращая особенное и постоянное вниманіе на удобнѣйшее отправленіе рекрутской въ Государствѣ повинности и всевозможное облегченіе оной, Манифестомъ, въ 1-й день Августа 1834-го состоявшимся, установили Мы, вмѣсто общихъ, частныя въ Имперіи наборы рекрутъ, съ раздѣленіемъ для сего всѣхъ Губерній на двѣ равныя народонаселеніемъ, Сѣверную и Южную полосы. — Принятые вмѣстѣ съ тѣмъ мѣры къ сбереженію рекрутъ, постепеннымъ образованіемъ и приговариваніемъ ихъ къ дѣйствительной въ войскахъ службѣ, имѣли желаемый успѣхъ; но между тѣмъ, со введеніемъ въ дѣйствіе всѣхъ сихъ мѣропріятій, опыты показали, что при постоянномъ

знанія правъ krajowych; mając za przedmiot Naszej osobliwej pieczętowości, na samym początku panowania Naszego, rozkazaliśmy zebrać i wybrać w zupełnym układzie wszystkie prawa, w różnych czasach wydane, i potem ułożyć z nich systematyczne Połączenie samych tylko praw obowiązujących.

Praca ta, co do praw cywilnych, ukończoną została w 1832 roku; dla zupełności jej pozostało jeszcze wydać Połączenie ustaw, obowiązujących co do wojskowej wiedzy i niektórych innych, wymienionych w Manifestie Naszym 31-go Stycznia 1833 roku.

Z liczby ich, dokonane teraz Połączenie praw wojskowych. Wszystkie ustawy, dla wiedzy wojskowej wydane, zaczynając od ustaw wojskowych błogosławionej pamięci Cesarza Piotra Wielkiego, to jest: od roku 1716 do dnia 1-go Maja 1838 roku rozpatrzone i rozebrane z całą surowością, z nich wszystkie postanowienia, nieobowiązujące i odmienione mocą późniejszych ustanowień, zupełnie są wyłączone; prawa zaś obowiązujące, łączone są w jeden układ i rozdzielone podług swych przedmiotów, w ściśłym systematycznym porządku.

Przesyłając połączenie Ustaw Wojskowych do Rządzącego Senatowi, rozkazujemy:

1) Połączenie ustaw wojskowych, zacznie mieć moc prawa i skutki od 1-go Stycznia 1840 r.

2) Moc prawna Połączenia, powinna zawierać się wtedy w zastosowaniu jego artykułów w sprawach, i na tej podstawie — we wszystkich tych zdarzeniach, gdzie się stosują i przywodzą prawa, i gdzie albo sporządzają się z nich wypisy, albo też ukazuje się tylko treść ich, zamiast tego stosować, przywozić i czynić ukazanie lub odesłanie do artykułów Połączenia, do rzeczy stosownych. Podług tego, Kommissye Sądu Wojskowego i wszystkie w ogółności wojskowo-sądowe instancye, w stosowaniu praw wojskowo-karnych od 1-go Stycznia 1840 roku, trzymać się mają tylko Połączenia, a zatem wszystkie inne postanowienia uważać za odmienione.

3) W użyciu Połączenia Ustaw Wojskowych, trzymać się ściśle prawideł, przepisanych dla użycia Połączenia Praw Cywilnych, a umieszczonych w dalszym ciągu tego ostatniego Połączenia Tomu I art. 346.

4) Wszystkie postanowienia co do wojskowej wiedzy, wydane po 1-szym Maja 1838 roku i te, które będą odtąd wydawane, zbierać i co rok wydawać w kształcie dalszych ciągów Połączenia, na wzór dalszych ciągów Połączenia Cywilnego, i na istotnej podstawie, osobnych naszych rozkazów, danych w tym przedmiocie Ministrowi Wojskowemu. Postanowienia te, dopóki nie wejdą do dalszego ciągu Połączenia, przywozić podług ich liczb i oznaczeń bezpośrednio.

5) Gdy Połączenie Ustaw Wojskowych, niczego nie odmienia w mocy ich i skutku, ale przywodzi je tylko do jednolitości i porządku, przeto w zdarzeniu niejasności samego prawa w istocie swojej, jakoteż i w zdarzeniu niedostatku albo niezupełności jego, porządek objaśnienia i uzupełnienia, pozostaje ten sam, jaki istniał dotąd.

Rządzący Senat, nie zaniecha uczynić około wypełnienia tego, wszystkie potrzebne rozporządzenia. Dan w Peterhoffie d. 25-go Czerwca roku od Narodzenia Chrystusa 1839; a Panowania Naszego czterdnastego.

Na autentyku Własną Jego Cesarskiej Mości ręką podpisano:

НИКОЛАЙ.

Najwyższy Manifest.

Z BOŻEJ ŁASKI.

MY NIKOŁAJ PIERWSZY,
CESARZ I SAMOWŁADZCA

Wszelch-Rozsądj.

etc. etc. etc.

Zwracając szczególną i stateczną uwagę na jak najdogodniejsze odbywanie rekruckiej w Państwie powinności i jak największe jej ułatwienie, przez Manifest w dniu 1-szym Sierpnia 1834-go roku nastąpiły, ustanowiliśmy, zamiast powszechnych, częściowe w Państwie zaciągi rekrutów z rozdzieleniem dla tego, wszystkich gubernij na dwa równe w ludności pasy, północny i południowy. — Przedsięwzięte pospół z tém środki do oszczędzenia rekruta, przez stopniowe kształcenie i przygotowanie ich do rzeczywistej w wojskach służby, miały pożądaną skuteczną; ale tymczasem, z wprowadzeniem do skutku wszystkich tych przedsięwziętych środków, doświadczenie pokazało, że przy statecznym roz-

расположеніи войскъ нашихъ на обширномъ пространствѣ отъ сѣверныхъ границъ Имперіи до южныхъ, во время наборовъ въ Сѣверной полосѣ, многіе изъ рекрутъ должны были совершать значительные переходы, следуя въ войска, въ южныхъ губерніяхъ расположенныя: и то же самое встрѣчалось при наборѣ съ полосы Южной, — въ отношеніи войскъ, въ Сѣверной полосѣ находящихся.

Дабы согласить и этотъ предметъ съ общими видами Нашими, о сбереженіи рекрутъ, — Мы признали за благо, всѣ Губерніи, для отправленія рекрутскаго набора, вмѣсто Сѣверной и Южной полосъ, раздѣлить на полосы: Западную и Восточную, и въ слѣдствіе того повелѣваемъ:

1) Въ предназначенныхъ по новому раздѣленію двухъ полосахъ, считать Губерніи: *Въ Западной:* Архангельскую, Олонецкую, Санктпетербургскую, Новгородскую, Тверскую, Смоленскую, Псковскую, Эстляндскую, Лифляндскую, Курляндскую, Виленскую, Бѣлостокскую Область, Гродненскую, Минскую, Витебскую, Могилевскую, Волынскую, Кіевскую, Подольскую, Херсонскую, Таврическую, Екатеринославскую, Полтавскую, Черниговскую, Орловскую, Курскую и Харьковскую; *а въ Восточной:* Вологодскую, Костромскую, Ярославскую, Владимирскую, Московскую, Калужскую, Тульскую, Рязанскую, Тамбовскую, Воронежскую, Войска Донское, Кавказскую Область, Астраханскую, Саратовскую, Пензенскую, Симбирскую, Нижегородскую, Казанскую, Вятскую, Пермскую, Оренбургскую, Тобольскую, Томскую, Енисейскую и Иркутскую.

2) Частные въ сихъ полосахъ наборы, согласно Манифесту 1-го Августа 1834 года, производить въ послѣдовательномъ порядкѣ; и на семъ основаніи, въ текущемъ 1839 году, произвести третій частный наборъ съ Губерній Западной полосы, — по особому распорядительному Указу, вмѣстѣ съ симъ Правительствующему Сенату данному.

3) Такъ какъ по второму частному набору, на основаніи Манифеста 2 (14) Іюля 1838 года, поступило въ томъ году съ Губерній Сѣверной полосы по 6-ти человекъ рекрутъ съ тысячи, и слѣдовательно, таковое же число рекрутъ должно было взять въ вышешнемъ году съ Губерній Южной, то, при измѣненіи существовавшего доселѣ порядка раздѣленія губерній, для уравненія въ отбытіи рекрутской повинности въ 1839 году, взять: съ тѣхъ Губерній Южной полосы, которыя поступаютъ въ полосу Западную, какъ-то: Волынской, Кіевской, Подольской, Херсонской, Таврической, Екатеринославской, Полтавской, Черниговской, Орловской, Курской и Харьковской *по шести рекрутъ съ тысячи;* а съ Губерній бывшей Сѣверной полосы: Архангельской, Олонецкой, С.-Петербургской, Новгородской, Тверской, Смоленской, Псковской, Эстляндской, Лифляндской, Курляндской, Виленской, Бѣлостокской Области, Гродненской, Минской, Витебской и Могилевской *по пяти рекрутъ съ тысячи душъ.*

4) На семъ же основаніи и въ 1840 году должно будетъ взять: съ Губерній бывшей Южной полосы, какъ-то: Рязанской, Тульской, Тамбовской, Воронежской, Войска Донскаго, Кавказской Области, Астраханской, Саратовской, Пензенской, Симбирской и Оренбургской *по шести рекрутъ;* а съ Губерній бывшей полосы Сѣверной: Калужской, Московской, Ярославской, Вологодской, Костромской, Владимирской, Нижегородской, Казанской, Вятской, Пермской, Тобольской, Томской, Енисейской и Иркутской *по пяти человекъ съ тысячи душъ.*

5) Всѣ нынѣ дѣйствующія по отправленію рекрутской повинности законоположенія, Манифестомъ симъ не измѣняемыя, сохранить во всей ихъ силѣ, и

6) Наборы съ Малороссійскихъ казаковъ и съ военныхъ поселенцевъ, Округамъ Поселенной Кавалеріи принадлежащихъ, производить безъ измѣненія, на правилахъ, нынѣ существующихъ.

Данъ на Елагиномъ Островѣ, въ 8-й день Іюля въ лѣто отъ Рождества Христова тысяча восемь сотъ тридцать девятое, Царствованія же Нашего въ сорокъ четвертое.

На подлинномъ Собственною Ею Императорскаго Величества рукою подписано:

НИКОЛАЙ.

Указы Правительствующему Сенату.

I.

Манифестомъ, сего числа изданнымъ, предназначенъ произвести третій частный наборъ съ Гу-

беріи войскъ нашихъ на обширной пространствѣ отъ пѣвальныхъ границъ государствъ до пѣвальныхъ, въ часѣ за-
сѣговъ въ пѣвѣ пѣвальныхъ, много рекрутъ мѣстѣ
одыwać znaczne drogi, idąc do wojska, w guberniach
południowych rozłożonych; i toż samo spotkanem było
w zaciągu z pasa południowego, — względnie wojsk, w
północnym pasie znajdujących się.

Ażeby i ten przedmiot zgodzić z ogólnemi widokami NASZEMI o oszczędzeniu rekrutów, — uznaliśmy za dobrą, wszystkie gubernie, dla odbywania rekruckiego zaciągu, na miejsce pasów północnego i południowego, — rozdzielić na pasy: zachodni i wschodni, — i następnie zatęm Rozkazujemy:

1) W naznaczonych podług nowego rozdziału dwóch pasach, liczyć Gubernie: W Zachodnim: Archangielską, Ołonecką, S. Petersburgską, Nowgorodzką, Tverską, Smoleńską, Pskowską, Estońską, Inflantzką, Kurlandzką, Wileńską, Białostocki Obwód, Grodzieńską, Mińską, Witebską, Mohilewską, Wołyńską, Kijowską, Podolską, Chersońską, Tauryczką, Ekaterynosławską, Połtawską, Czernihowską, Orłowską, Kurską i Charkowską; *a we Wschodnim:* Wołogodzka, Kostromską, Jarosławską, Włodzimierską, Moskwę, Kazańską, Tulska, Razańską, Tambowską, Woroneżską, Wojsko Donskie, Obwód Kaukaski, Astrachańską, Saratowską, Penzeńską, Simbirską, Niżegorodzką, Kazańską, Wiacką, Permską, Orenburską, Tobolską, Tomską, Jenisejską i Irkucką.

2) Częściowe w tych pasach zaciągi, stosownie do Manifestu 1-go Sierpnia 1834 roku, uskutecznić w kolejnym porządku: i na tej podstawie w bieżącym 1839 roku, uskutecznić 3-ci częściowy zaciąg z Gubernij zachodniego pasa, podług osobnego rozstrządzającego Ukazu, razem z tym Rządzącemu Senatowi danego.

3) A ponieważ z drugiego częściowego zaciągu, na podstawie Manifestu 2-go (14) Lipca 1838 roku, — weszło w tym roku z Gubernij pasa Północnego po 6-ciu rekrutów z tysięcy i następnie także liczba rekrutów powinna była być wzięta w roku niniejszym z Gubernij pasa Południowego, przeto przy zmianie trwającego dotąd porządku rozdziału Gubernij, dla zrównania w odbywaniu rekruckiej powinności, w 1839 roku wziąć: z tych Gubernij pasa Południowego, które wchodzi do pasa Zachodniego, jako to: Wołyńskiej, Kijowskiej, Podolskiej, Chersońskiej, Tauryckiej, Ekaterynosławskiej, Połtawskiej, Czernihowskiej, Orłowskiej, Kurskiej i Charkowskiej *po sześciu rekrutów z tysięcy;* a z Gubernij byłego pasa Północnego: Archangielskiej, Ołoneckiej, S. Petersburgskiej, Nowgorodzkiej, Tverskiej, Smoleńskiej, Pskowskiej, Estońskiej, Inflantkiej, Kurlandzkiej, Wileńskiej, Białostockiego Obwodu, Grodzieńskiej, Mińskiej, Witebskiej i Mohilewskiej *po pięciu rekrutów z tysięcy dusz.*

4) Na tejże podstawie i w 1840 roku, będzie należało wziąć: z Gubernij byłego pasa Południowego, jako to: Razańskiej, Tulskiej, Tambowskiej, Woroneżkiej, Wojska Donskiego, Kaukaskiego Obwodu, Astrachańskiej, Saratowskiej, Penzeńskiej, Simbirskiej i Orenburskiej *po sześciu rekrutów;* a z Gubernij byłego pasa Północnego: Kazańskiej, Moskwę, Jarosławską, Wołogodzkiej, Kostromskiej, Włodzimierskiej, Niżegorodzkiej, Kazańskiej, Wiatskiej, Permskiej, Tobolskiej, Tomskiej, Jenisejskiej, i Irkuckiej, *po pięciu z tysięcy dusz.*

5) Wszystkie teraz obowiązujące, co do odbywania rekruckiej powinności, postanowienia, Mанифестомъ tym nieodmienione, zachować w całej ich mocy, i

6) Zaciągi Małorossijskich kozaków i wojskowych osadników, do okręgów Osiedlonej Kawalerii należących, uskutecznić bez odmiany, na prawidłach teraz istniejących.

Dan na Jeżaginowym-Ostrowiu, w dniu 8-m Lipca, roku od Narodzenia Chrystusowego tysiąc osiemset trzydziestego dziewiątego; a Panowania Naszego czter-nastego.

Na autentyku Własną Jego Cesarzowskią Mocą ręką podpisano:

НИКОЛАЙ.

Ukazy, dane Rządzącemu Senatowi.

I.

Manifestem, dnia dzisiejszego wydanym, naznaczuwszy uskutecznić trzeci częściowy zaciąg z Guber-

берній Западной половины Государства, повелеваемъ:

1) Наборъ сей начать съ 1-го Ноября сего года, и окончить оный непременно къ 1-му Января 1840 года, и

2) На обмундированіе рекрутъ принимать отъ отдатчиковъ деньги по цѣнамъ, до крайней возможности уменьшеннымъ, а именно: по тридцати по три рубля.

Сборъ рекрутъ съ государственныхъ крестьянъ Санктпетербургской, Курской и Екатеринославской Губерній произвести на особыхъ правилахъ, предписанныхъ Намъ Министерству Государственныхъ Имуществъ.

Распоряженія по военной части предоставили Мы Военному Министру, а успешное производство и окончаніе сего набора въ положенный срокъ, возлагаемъ на попеченіе Правительствующаго Сената.

II.

Указомъ 19-го Октября 1831 года Мы установили; при каждомъ общемъ въ Государствѣ рекрутскомъ наборѣ призывать къ личной воинской повинности однодворцевъ и гражданъ Западныхъ Губерній.

Манифестомъ, сего числа изданнымъ, предназначивъ произвести третій частный наборъ съ Губерній Западной половины Государства, повелеваемъ: собрать по пяти человекъ съ тысячи душъ и съ однодворцевъ и гражданъ Губерній: Витебской, Могилевской, Кіевской, Подольской, Волынской, Минской, Виленской, Гродненской и Области Белостокской, согласно положенію о порядкѣ воинской ихъ повинности и распорядительному Указу, вѣдѣ сь симъ Правительствующему Сенату данному.

На подлинномъ Собственною Его Императорскаго Величества рукою подписано:

НИКОЛАЙ.

Елагинъ Островъ.
8-го Іюля 1839 года.

нижъ Западной половины Государства, повелеваемъ:

1) Зациąg ten zacząć 1-go Listopada tego roku i ukończyć go nieodmiennie do 1-go Stycznia 1840 roku, i

2) Na umundurowanie rekrutów, przyjmować od stawiających pieniądze, według cen, do ostatecznej możności znizonych, a mianowicie: po trzydzieści trzy ruble.

Зациąg рекрутów з вѣлѣніемъ Паństwa Губерній S. Petersburskiej, Kurskiej i Ekaterynosławskiej uskutecznić na osobnych prawidłachъ, przepisanychъ przez Nas Ministerstwu Dóbr Państwa.

Rozporządzenie co do wojskowej części polecieliśmy Ministrowi Wojskowemu; a rychło odbywanie i ukończenie tego zaciągu w naznaczonym terminie, wkładamy na pieczęć Rządzącego Senatowi.

II.

Przez Ukaz 19 Października 1831 roku postanowiliśmy: przy każdymъ powszechnymъ w Państwie zaciągu rekruckim, powoływać do osobistej wojskowej powinności jednodworców i brańdów Gubernij Zachodnichъ.

Przez Manifest, dnia dzisiejszego wydany, naznaczamy uskutecznić trzeci częściowy zaciąg z Gubernij pasa Zachodniego Państwa, Rozkazujemy: zebrać po pięciu z tysięcy dusz i z jednodworców i brańdów Gubernij: Witebskiej, Mohilewskiej, Kijowskiej, Podolskiej, Wołyńskiej, Mińskiej, Wileńskiej, Grodzieńskiej i Białostockiego Obwodu, zgodnie z ustawą o rozrządzeniu wojskowej ichъ повинności i rozrządzącego Ukazu, razem z tymъ Rządzącemu Senatowi danego.

Na autentyku Własną Jego CESARSKIEJ MOŚCI ręką podpisano:

НИКОЛАЙ.

Jełaginowy-Ostrow
8 Lipca 1839 roku.

ИНОСТРАННЫЕ ИЗВѢСТІЯ.

Франція.

Парижъ, 19-го Іюля.

Вѣроятно, что Король, вѣдѣ сь Королевскою фамиліею выѣдетъ въ замокъ Э, въ половинѣ Августа, и будетъ также въ Діенпъ.

— Въ издаваемой на островѣ Мальтѣ газетѣ *Porto-folio* пишутъ въ статьѣ изъ Туниса оны 17 го Іюня, что тамошнее правительство встревожено требованіемъ Франціи касательно уступки кр. Кефъ, которая въ 1784 году принадлежала Константиновской провинціи. Означенная крѣпость лежитъ на самой границѣ и весьма важна по мѣстному положенію. Бей усилилъ гарнизонъ крѣпости, опасаясь, чтобы Французы не взяли оной силою. Караулъ при въѣздѣ не пропустилъ въ крѣпость возвратившагося изъ деревни Французскаго Консула съ его семействомъ и переводчикомъ. Консулъ подавъ жалобу, издѣсь нетерпѣливо ожидаютъ послѣдствій. На сихъ дняхъ вошелъ въ здѣшнюю гавань Французскій военный бригъ.

20-го Іюля.

Въ *Монитерѣ* извѣщаютъ о прибытіи въ Сень-Клу Короля и Королевы Белгійскихъ.

— Король принималъ вчера въ аудіенціи Персидскаго Посланника Гуссейнъ-Хана.

— Лордъ Гранвилль, ежедневно имѣетъ совѣщанія съ Маршаломъ Сультомъ.

— Герцогъ Немурскій возвратится изъ путешествія 26 с. м.

— *Засѣданіе Палаты Депутатовъ 15, 16, 17, 18 и 19 го Іюля.* Въ продолженіе совѣщаній о бюджетѣ Министерства внутреннихъ дѣлъ, Палата опредѣлила 15-го с. м. 1,134,500 фр. въ пособіе Королевскихъ театровъ. За симъ происходили пренія о подкидышахъ. Г-нь Ламартинъ оуждалъ распоряженія дирекціи въ томъ, что по прошествіи извѣстнаго срока, дѣтей берутъ отъ кормилицъ, для помѣщенія ихъ въ другомъ мѣстѣ. Онъ доказывалъ, что иные такъ привязываются къ дѣтямъ, отданнымъ имъ на воспитаніе, что отказываются возвращать ихъ и не смотря на свою бѣдность, воспитываютъ ихъ на свой счетъ. Г-нь Дюпенъ краснорѣчиво защищалъ дирекцію, утверждая, что мѣра сія имѣетъ самую нравственную цѣль, потому, что облегчаетъ дѣтямъ вступленіе въ общество, а въ сердцахъ матерей угрожаемыхъ потерей дѣтей своихъ, оживляетъ врожденные имъ чувства. — 17-го числа Палата разсматривала бюджетъ военнаго Министерства, и опредѣлила 206 миліоновъ

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

Франція.

Парижъ, д. 19 Lipca.

Według wszelkiego podobieństwa, Król ze swą rodziną wyjedzie do zamku Eu, w połowie Sierpnia i zwiędzi, jak sądzą, miasto Dieppe.

— *Porto-folio*, dziennik wychodzący na wyspie Malcie, pisze pod artykułem z Tunetu dnia 17 go Czerwca, że Rząd tego kraju w wielkiej jest niespokojności, z powodu, że Francya wymaga oddania twierdzy Keff, która w roku 1784 do prowincyi Konstantyny należała. Twierdza pomieniona leży na ostatnim krańcu granic i jest nader ważnym stanowiskiem. Bей powiększył jej osadę, bojąc się, ażeby Francuzi gwałtem jej nie odebrali. Jeneralny konsul Francuzki, przybywszy niedawno ze swą rodziną i tłumaczem, nie był do miasta wpuszczony przez warty, u bramy stojące; konsul podał zażalenie. Wszyscy niecierpliwie oczekują skutku. Wojenny bryg francuzki zawinął do tutejszej przystani przed kilką dniami.

20 Dnia.

Monitor ogłosił wczora przybycie do St. Cloud Króla i Królowej Belgijskich.

— Hussein-Chan, nadzwyczajny Posel Szacha Perskiego, miał wczora posłuchanie u Monarchy.

— Uważają, że Lord Granville miewa codziennie narady z Marszałkiem Soult.

— Xiążę Nemours wróci z podróży w dniu 26 b. m.

— *Obrady Izby Deputowanych. Posiedzenia w dniach 15, 16, 17, 18 i 19 Lipca.* W dalszych rozprawach nad budżetem dla Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, uchwaliła Izba w dniu 15 b. m. zasilek dla Królewskich teatrów, w ilości 1,134,500 fr. Następnie rozprawiano o podrzutkach. P. Lamartine ganił postępowanie dyrekcyi, że po pewnym przeciągu czasu odbiera dzieci od matek, w celu umieszczenia ich w inném miejscu. Dowodził, że niektórzy przybrani rodzice, tak się przywiązują do dzieci na wychow im oddanych, że nie chcą ich zwracać, i mimo swoje ubóstwo, o własnych wychowują je zasobach. P. Dupin bronił wymownie dyrekcyi, utrzymując, że środek ten jest wielce moralnym: ułatwia bowiem dzieciom wejście na łono towarzystwa, a w sercach matek, zagrożonych utratą dzieci, odżywia naturalne ich uczucia. W dniu 17-tym przeszła Izba dorozbieru budżetu Ministerstwa wojakowego. Uchwaliła sumę 206 mil. na utrzymanie wojska liczącego 300,000 głów, to jest: składającego się z 80 pól-

obowiązkow. Z drugiej strony posłał także Lord Ponsonby umyślnego do Kapitana Walker z wezwaniem, aby opuścił flotę turecką, w razie, gdyby Kapudan-Basza chciał urzeczywistnić swoje zdradzieckie zamiary. Posłano nareszcie i do Alexandrya Pełnomocnika z propozycjami pokoju do Mehmeda Alego.

— Jest tu spodziewany Hussein-Beszà Widdynnu, w kilka tysięcy ludzi, przeznaczonych na wzmocnienie załogi w stolicy.

— Komisarze angielscy, wyznaczeni do obrania portów, z których artykuły wywozowe mają być ładowane na okręty, objęli w tę kategorię wszystkie porty państwa tureckiego, znajdujące się na mapie, nie oznaczając tych lub owych artykułów na jeden lub drugi port, przez co miałyby miejsce nieograniczona wolność wywozowa.

Dnia 10.

Wiadomość o klęsce, zadanej Hafiz-Baszyna d. 24 z. m. pod Nisyb, zrzuciła wprawdzie bardzo wielkie wrażenie u Porty, w stolicy jednakże panowała najzupełniejsza spokojność. Chosrew-Basza i Halil-Basza, rozwijają jak największą czynność; pierwszy posiada nieograniczone zaufanie Sultana. W liście, *hatt az-wanym*, który przy swoim wstąpieniu na tron do niego napisał, powiedziano: „Z własnego natchnienia wybrałem was na wzniosły urząd W. Wezyra (Sadryzamu) i nieograniczonem pełnomocnictwem opatrzonego namiestnika (Wekili-mutlatk), a razem powierzyłem wam kierunek (Spraw) Wewnętrznych, Finansów i Wojska, oraz w ogólności wszystkich spraw.“

— Dnia 5 Lipca odwiedził Sułtan Abdül Medsyd, pierwszy raz uroczyście meczet, aby stosownie do zwyczaju, odprawić w nim modły piątkowe. W tym celu, udał się Sułtan do meczetu Bajazeta, a przy powrocie odwiedził grób swego dostojnego Ojca, Sułtana Mahmuda.

— Dnia 6 Lipca odbył Sure-Emini wjazd uroczysty z karawaną pielgrzymów, przeznaczoną do Mekki. Na krycie grobu Proroka, przewiezione zostało na tureckim statku parowym ze Skutari do seraju w Topkapu i tamże złożone w skarbcu (chazne-odassy), przy zachowaniu zwykłego obrzędu.

— Dnia 9 b. m. wieczorem wprowadził się Sułtan do starego seraju w Stambule, który odąd podobnie, jak za dawnych czasów, będzie zwykłą rezydencyą Sułtaństwa.

— O flocie Kapudana Baszy, nie miano przy odejściu dzisiejszej poczty, żadnych doniesień w Stambule. Zaraz po odebraniu wiadomości o wypłynieniu floty z Dardanellow, zwróciła Porta do W. Admirała, tak zwanego Bahrie-mustezary (radzcy stanu floty), który przybył właśnie z Dardanellow do stolicy na statku parowym, polecając mu, aby zachodzące nieporozumienia wyjaśnił i W. Admirała do powrotu skłonił. (G.G.)

E G I P T.

Alexandrya, 17 Czerwca.

Na kilkakrotnie przedstawienia Rezydenta Angielskiego, Półkownika Campbell, o nieprawne przez Egipcyan zajęcie wyspy Bahrein, położonej w odnodze Perskiej, Vice-Król ujrzał się spowodowanym do opuszczenia pomienionej wyspy. Wczora otrzymał Angielski Rezydent kopią, wydanego w tym celu rozkazu wojskom.

26-го Июня.

Dnia 26.

Dnia 26.

Odjazd Półkownika Callier, który powoził rozkaz Ibrahimowi Baszy, aby na Hafis-Baszę nie uderzał, był pod rozmaitemi pozorami zwlekany od d. 17 do 20 b. m., dlatego, iżby tenże rozkaz doszedł rąk Ibrahima-Baszy wtenczas dopiero, gdy się już kroki nieprzyjacielskie rozpoczną, a zawczora posłał Mehmed-Ali na statku parowym *Nil*, Sanni-Beja, z poleceniem do Ibrahima-Baszy, iżby wydał bezzwłocznie bitwę Turkom jeżeli to jeszcze nie nastąpiło, na rozkazy zaś, przywiezione przez Pana Callier, aby żadnej uwagi nie zwracał.

— Dnia 23 przybył tu z Beirut okręt europejski i przywiózł wiadomość, że według pogłoski, rozchodzącej się właśnie w chwili jego wypłynienia, miasto Damaszek zrobiło powstanie, z którego to powodu postano tam 3000 Beduinów, niedawno w Egipcie zawierbowanych, dla przywrócenia porządku i spokoju. Gubernatorem Damaszku, mianowany Emir-Beszyr. (G.C.)

(G. C.)

(2)

3 Lipca.

Dostrzegacz Austriacki umieścił wiadomości o ostatnich wypadkach wojennych, nadstane jemu w dniach 3, 5 i 6 Lipca:

„Ibrahim-Basza doniósł swemu ojcu, pod dniem 19 Czerwca, że uderzy na Hafiza-Baszę w piątek 21 t. m. Oto jest rzut oka na poruszenia wojsk Egipskich, dokonane od 17 Czerwca. W dniu pomienionym wyruszył Soliman-Basza z Telszair i uazajutrz przybył niespodzianie nad brzeg Sedszuru. Ibrahim-Basza, rozpoznawszy okolice aż do Aintab, wrócił tegoż samego dnia, zamierzając w dniu 18 połączyć się z Solimanem-Baszą, nad brzegiem pomienionej rzeki. W dniu 19 wojsko połączone uczyniło poruszenie, zatrzymawszy się w Messio (Myar), w obec wojsk Tureckich. Tém samém znajdowało się w położeniu uderzenia na Hafiz-Baszę w dniu 21, tak jak Ibrahim-Basza doniósł w swoim raporcie z dnia 19-go. Natarcie to nastąpiło istotnie w dniu pomienionym; jednak tylko częściowo: bo kiedy w dniu 20 przednie straże Tureckie odparte zostały do Sedszur, przyszło w dniu 21 do zaciętej bitwy między jazdą i przednimi strażami obu wojsk. Turcy cofnęli się z niewielką wprawdzie stratą, ale w zupełnym nieporządku. Zostawili swe sprzęty, namioty, 14 dział i zapasy wojenne, sami zaś zgromadzili się przy Nisib.“

Dnia 5.

Mehmed-Ali otrzymał od syna swego wiadomość o zupełnej klęsce, zadanej wojsku Hafiz-Baszy w dniu 25 z. m. (*) przy Nisib. W raporcie swoim o wypadkach dnia pomienionego, pisze Ibrahim-Basza, że po dwugodziennym ogniu działowym, udało mu się wejść do obozu Tureckiego i zniszczyć go zupełnie. Wojska Sułtańskie rzuciły broń i pakunki, uciekając na różne strony, Artyllerya, zapasy wojenne, namioty, żywność i wszystkie sprzęty obozowe, dostały się zwycięzcom. Obszerniejsze szczegóły nie nadeszły, wyjawsz y to za wiadomienia, że Achmet-Basza Menkli dowodził środkiem, prawém skrzydłem Osman-Basza, a lewém Soliman-Basza, tudzież, że poległ na placu bitwy Ibrahim-Bej, Półkownik drugiego półku gwardyi. Ibrahim-Basza pisał ten raport pod zdobytym namiotem naczelnego wodza wojsk Sułtańskich, przyrzekając nadesłać niebawem szczegóły zdobycia obozu pod Nisib. W skutku tych doniesień, kazał Mehmed-Ali, przez trzy dni, trzykrotnym hukiem dział ogłaszać zwycięztwo. Okręty, stojące w porcie, miały także udział w tych oznakach radości. Mehmed-Ali zapewnia, że zbiegom buduje się mosty, aby mogli wrócić do swych siedzib, i że Ibrahim-Basza pewnie ich za Eufratem ścigać nie będzie.

Dnia 6.

Oba parostatki Vice-Króla, przybyły dziś z Alexandretty, przywożąc przyrzeczone przez Ibrahima Baszę szczegóły o zdobyciu Tureckiego obozu przy Nisib, tudzież rozproszeniu tego wojska. Prócz tego donosi Ibrahim z Aintab, pod dniem 28 Czerwca, że odcączył trzy półki piechoty i tyleż jazdy, w celu osadzenia Urfy i Diarbekru; z pozostałym zaś wojskiem wszedł do Aintab 28-go z. m. Kapitan Francuzki Callier przybył do Alexandretty 23-go Czerwca, i zabawił tam półtora dnia; zatym ledwie 30-go z. m. przybyć mógł do Ibrahima-Baszy. Mehmed Ali powtórnie zapewnia, że Ibrahim wstrzyma swój dalszy pochod, jak tylko zobaczy się z Kapitanem Callier.

Kair, 20 Czerwca.

Kiedy z jednej strony sroży się obawa wojny, z drugiej przybywają Vice - Królowi niespodziane pomysły. Sześć lat starał się na próżno o Sanę, jeden z najpiękniejszych krajów, wydających kawę, aż oto, Iman tego kraju, obawiając się sąsiedztwa Anglików, którzy zdobyli ościenny port Aden, odstąpił władztwo Sany Mehmed Alemu, zachowując sobie wieczność duchowną i roczną płacę. Vice-Król wysłał z pełnomocnikiem Imana, Seknietarza swego Sali - Beja, w celu umówienia się względem oddania Sany władzom Egipskim. Zniósł przetoż zakaz wywozu kawy i dozwolił wolnego przejścia karawanom między Mokka i Saną. (G.R.K.P.)

Do tego Numeru dołącza się dla PP. Prenumeratorów Tabella przemiany assygnat na srebro i srebra na assygnaty podług ustanowionego stałego kursu 350 kopiejek, wydana przez Ministerjum Skarbu.

*) Dostrzegacz Austriacki czyni uwagę, że między doniesieniami z Alexandryi i ze Stambułu, spostrzegać się daje sprzeczność dat, względem zadanej Turkom klęski, i że rzecz tę, czas następny wyjaśni.